

עשר שנים רעות עברו עלינו מאז טקס החתימה על "הסכם העקרונות" עם אש"ף על מדשאת הבית הלבן. ביל קלינטון, נשיא ארצות הברית, קרן מאושר. יצחק רבין הושיט את ידו לעבר יאסר ערפאת, ו"מסלול אוסלו" יצא לדרך.

מאז, נרצחו מאות יהודים ואלפים נפצעו. לא ההתנחלויות ביהודה ובשומרון ובחבל עזה גרמו למרחץ הדמים הזה, אולם ההוזים לבית אוסלו, עדיין, מקווים שהערבים ישלימו יום אחד עם הישות הציונית - יהודית שהוקמה בארץ ישראל. זה לא קרה בעבר - וזה לא יקרה, כנראה, גם בעתיד. ויתורים ונסיגות לא יביאו עלינו את מה שכולנו רוצים בו. הם עלולים, לעומת זאת, להמיט על מלנו אסון שלאחריו לא תהיה עוד תקומה למפעל התחייה היהודי שכה רבים שילמו בחייהם כדי להעמידו על יסודותיו.

הצהרת בלפור הידועה מיום 2 בנובמבר 1917 נתנה את הזחיפה הראשונה להכרה הבינלאומית בזכותו של העם היהודי להקים את ביתו הלאומי בארץ ישראל. שלושים שנה לאחר כן, ב-29 בנובמבר 1947, קיבלה עצרת האומות המאוחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל.

ב-14 במאי 1948 קמה מדינת ישראל, שהיא, בהגדרתה, מדינה יהודית, והייתה לעובדה מוגמרת. ביתו הלאומי של העם היהודי פתח את שעריו בפני עלייה יהודית מכל העולם, וקיבוץ הגלויות, משימתה הראשונה של התנועה הציונית, היה למציאות.

הספר הזה מבקש לתאר את השנים האיומות שעברו על מלנו בגלל הזיותיהם של מנהיגים שחלקם פעלו, כנראה, מתוך טיפשות, וחלקם נהגו, כפי שהם נהגו, מתוך זדון, ורצון להרע למפעל הציוני, בגלל סדר יום המבקש לקעקע את יסודותיה של המדינה היהודית.

לבזיל יוסף, איש מוכשר מאין כמותו, יש השקפת עולם לאומית - ציונית מסוג אחר. הוא עלה ארצה בגיל מאוחר, יחסית, ומאז הוא מהווה דוגמא אמיתית לכל מה שבגללו, ולמענו, היה כדאי ללחום בדרך להקמת ביתו הלאומי של העם היהודי.

ד"ר חיים משגב